

گفت‌وگو با دکتر سیدحسین شهرستانی، جامعه‌شناس و فردوسی‌پژوه در آستانه بزرگداشت حکیم توس

خواندن «شاهنامه» برای هر نخبه‌ای ضروری است

۱۲

۱۱۰ ورزش

هشدار جدی دبیر به محمدی در جمع خبرنگاران

سکاندار کشتی آزاد عوض می‌شود

حسین طیبی مسافر پر تغال می‌شود؟

پیشنهاد بنفیکا به ستاره مشهدی فوتسال جهان

یادداشت

چرا حقوق‌های نجومی مدیرعامل‌ها شفاف نباشد؟

مجاز‌آباد

به جز منافع مردم

برکناری یکباره وزیر صمت از طرف رئیس‌جمهور، کاربران فضای مجازی را وادار به واکنش کرده است. برخی از آن‌ها را بخوانید که احتمالاً انداز به تحلیل، حرف برای گفتن دارند: «وزیر برکنار شده و یکی می‌گه دست‌نشانده نویخت بوده! اون یکی می‌گه چون رئیسی بهش گفته وزیر بر تلاش! اون یکی هم گفته چون با نماینده‌ها لابی نکرده! همه چیز توی این برکناری هست به غیر از منافع مردم». دقیقاً همون روزی که وزیر مشغول ساماندهی بازار خودرو بود، برکنار شد! قطعاً مافیای خودرو زیر بار برآید ۴۲ میلیونی نخواهد رفت!

کتک خوردن به خاطر شب قدر

کاتال تلگرافی می‌مرکز اسناد انقلاب اسلامی روایتی از خاطرات دکتر علی‌هادی‌نبار از آزادگان دوران دفاع مقدس را منتشر کرده که مناسب حال و هوای این روزهاست: «کوزه بزرگ آبی که داشتیم را از ابتدای صبح پر از آب می‌کردیم و گونی نمداری دور آن می‌پیچیدیم و زیر باد پنکه منتظر خنک‌شدنش می‌ماندیم، تا لحظه افطار لیوانی از آن آب به هر اسیر برسد... به شبهای قدر رسیدیم. عراقی‌ها اجازه بیدار ماندن را به ما دادند، ولی گفتند حق تجمع و عزاداری ندارید. هر کس در جای خودش می‌توانست بنشیند و نماز و دعاوی یا در صورت امکان قرآنی بخواند. یکی دو آسپگاه را به خاطر برگزاری مراسم روضه‌خوانی در همان شبهای قدر، به شدت کتک زدند...»

بدون عکس!

پس از حادثه ناگواری که برای ناوچه کنارک اتفاق افتاد و موجب شهادت و جراحت تعدادی از دریاوران فدakar کشورمان شد، موجی از اندوه و همدلی مردم با خانواده شهدای دریادل در فضای مجازی به راه برخی سایت‌ها و کانال‌ها و صفحات فضای مجازی نوشتند: «... شاید در این میان، کمتر کسی به نبود تنها یک عکس در میان تصاویر دریادلان توجه کرده باشد، نامی که بدون هیچ عکسی و تنها با تصویری از گل لاله به ثبت رسید. شهید «فخرالدین فلکناری» سربازی از روستای مهتل بسستک در غرب استان هرمزگان که در ناوچه کنارک در حال انجام وظیفه و خدمت بود... هیچ تصویری برای انتشار در رسانه‌ها نداشت!»

قادر به دفن اموات هم نبودند

زینب ضیا، یکی از فعالان فضای مجازی در ارتباط با موج خودتخفیری که توسط سلطنت‌طلبان در پی حادثه کنارک در فضای مجازی راه افتاده، در توئیترش نوشت: «نیرودریایی رزاشاه یک مانور انجام داد و یک گروهان تفنگدار را در جزیره خالی ازسکنه پیاده کردند. افراد بیچاره را بدون آب و غذا وسایل اولیه در آن جزیره رها کردند و رفتند. روز دوم تراژدی مرگ و میر بر اثر گرسنگی و تشنگی آغاز شد. آن‌ها حتی قادر به دفن اموات نبودند در نهایت روز چهارم یک کشتی بین‌المللی با دیدن علامت به کمک آن‌ها می‌رود!»

بررسی دفاعیات موافقان و مخالفان بازگشایی مدارس

علم بهتر است یا سلامت؟!

چهارشنبه ۲۴ اردیبهشت ۱۳۹۹
۱۹ رمضان ۱۴۴۱
۱۳ می ۲۰۲۰
سال سی و سوم | شماره ۹۲۴۵
ZENDEGI@QUDSONLINE.IR

متناقضی که از آزمایش‌هایشان گرفته‌اند جست‌وجو کنیم. امروز درباره کرونا مطرح شده، بحث ابتلا یا عدم ابتلای کودکان به ویروس کروناس. بسیاری از محققان می‌گویند کودکان به دلایل نامعلوم به کرونا مبتلا نمی‌شوند و بخش دیگری از محققان می‌گویند این موضوع فقط ساخته ذهن ماست و کودکان هم به همان اندازه در خطر ابتلا به کرونا هستند که ما قرار داریم. این دسته از محققان می‌گویند کودکان به دلیل شرایط خاصشان در جامعه، کمتر از بزرگسالان در معرض ابتلا هستند و البته سیستم دفاعی بدنشان هم کمی تا قسمتی از ما بزرگسالان سالم‌تر است و به همین دلیل تصور می‌کنیم آن‌ها در مقابل کرونا

مستعد ابتلا به کرونا هستند! مثلاً دانشمندان بر اساس تحقیقی که حدود دو هفته پیش در شهر هوان چین صورت گرفته و در نشریه علمی ساینس هم به چاپ رسیده، به این نتیجه رسیده‌اند که برابری بین کودکان مبتلای زیر ۱۵ سال، نزدیک به سه نفر مبتلا در سنین ۲۰ تا ۶۴ سال وجود دارد. البته در انتهای این تحقیق اعلام شده برخلاف سایر پژوهش‌ها، واژه کودک فقط برای افراد زیر ۱۵ سال صدق می‌کند و برده‌اند و اعلام کرده‌اند امکان تشخیص اینکه چه کسی برای نخستین بار ویروس را وارد محیط خانواده کرده وجود ندارد.

یک فاجعه جهانی دیگر؟!

چیزی که دانشمندان در مورد آن به قطعیت رسیده‌اند این است که سیستم دفاعی بدن کودکان بهتر از بزرگسالان به کووید ۱۹ واکنش نشان می‌دهد. اما این نکته هم وجود دارد که اگرچه کودکان معمولاً بدون علامت هستند و خیلی راحت بیماری کرونا را پشت سر می‌گذارند، اما بخشی از آن‌ها به خود داشتن هیچ علامتی، مدتی پس از ابتلا به کرونا جانشان را از دست می‌دهند. چیزی که ماجرا را کمی ترسناک‌تر می‌کند، کشف بیماری نادر با علامت مشابه به سندروم «کوازاکی» و احتمال ارتباط آن با کرونا در کودکان است.

حدود چند روز پیش بود که محققان اروپایی و آمریکایی اعلام کردند یک سندروم ناشناخته که علامتی شبیه به «کوازاکی» دارد، در کودکان مبتلا به کرونا کشف شده که به مراتب از خود کرونا خطرناک‌تر است. سندروم کوازاکی نوعی مشکل عروقی است که معمولاً در کودکان ایجاد می‌شود. حالا سندرومی که به‌تازگی در آمریکا کشف شده هم علامتی شبیه به کوازاکی دارد و تعدادی از کودکان مبتلا به کرونا را دچار ایست قلبی کرده است! برخی از محققان اعلام کرده‌اند احتمال دارد کرونا در کودکان زیر ۱۵ سال به شکل همین سندروم ناشناخته بروز کند که در صورت درست از آب در آمدن این فرضیه، احتمالاً با یک فاجعه جهانی دیگر رو به رو خواهیم شد که به مراتب قربانیان بیشتری از کرونا را به دنبال خواهد

داشت. با این همه نظریه دیگری هم وجود دارد که می‌گوید کودکان به دلیل آنکه به طور مکرر در معرض ابتلا به انواع ویروس کرونای غای می‌شوند، بدنشان به‌تدریج به مقابله با ویروس‌ها مقاوم می‌شود. البته این فرضیه هم به علت عدم ابتلای نوزادان به کرونای جدید، کمی تا قسمتی به حاشیه رانده شده است.

محمد تربت‌زاده یکی از بزرگ‌ترین چالش‌هایی که تا امروز درباره کرونا مطرح شده، بحث ابتلا یا عدم ابتلای کودکان به ویروس کروناس. بسیاری از محققان می‌گویند کودکان به دلایل نامعلوم به کرونا مبتلا نمی‌شوند و بخش دیگری از محققان می‌گویند این موضوع فقط ساخته ذهن ماست و کودکان هم به همان اندازه در خطر ابتلا به کرونا هستند که ما قرار داریم. این دسته از محققان می‌گویند کودکان به دلیل شرایط خاصشان در جامعه، کمتر از بزرگسالان در معرض ابتلا هستند و البته سیستم دفاعی بدنشان هم کمی تا قسمتی از ما بزرگسالان سالم‌تر است و به همین دلیل تصور می‌کنیم آن‌ها در مقابل کرونا

مستعد ابتلا به کرونا هستند! مثلاً دانشمندان بر اساس تحقیقی که حدود دو هفته پیش در شهر هوان چین صورت گرفته و در نشریه علمی ساینس هم به چاپ رسیده، به این نتیجه رسیده‌اند که برابری بین کودکان مبتلای زیر ۱۵ سال، نزدیک به سه نفر مبتلا در سنین ۲۰ تا ۶۴ سال وجود دارد. البته در انتهای این تحقیق اعلام شده برخلاف سایر پژوهش‌ها، واژه کودک فقط برای افراد زیر ۱۵ سال صدق می‌کند و برده‌اند و اعلام کرده‌اند امکان تشخیص اینکه چه کسی برای نخستین بار ویروس را وارد محیط خانواده کرده وجود ندارد.

فقط ۲ درصد

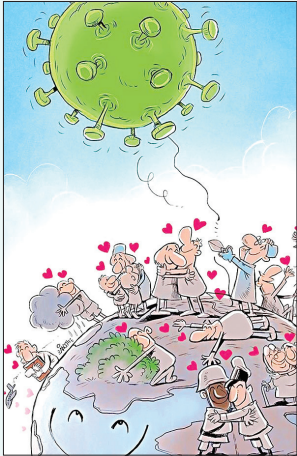
بر اساس آخرین آمارها، کمتر از ۲ درصد عفونت‌های تأیید شده در چین، ایتالیا و آمریکا مربوط به کودکان زیر ۱۵ سال بوده است. بسیاری از دانشمندان هم با تکیه بر همین آمارها، به مسئولان کشورشان مجوز بازگشایی مدارس را داده‌اند. از طرف دیگر اما دانشمندان دیگری هستند که به صراحت مخالف بازگشت سریع کودکان به کلاس‌های درس هستند. آن‌ها می‌گویند شیوع عفونت در کودکانی نسبت به بزرگسالان کمتر است، زیرا به طور طبیعی کمتر در معرض ویروس قرار دارند، به خصوص که بسیاری از مدارس تعطیل شده‌اند. محققان همچنین می‌گویند، کودکان به همان اندازه بزرگسالان مورد آزمایش قرار نمی‌گیرند، چرا که بیشترشان علامت خفیف دارند و حتی گاه بدون علامت هستند.

بر اساس مقاله نشریه Nature که توسط فرارو ترجمه شده، «گری واگ» محقق طب تنفسی کودکان در دانشگاه هنگ کنگ می‌گوید: «من هیچ دلیل قوی بیولوژیکی یا اپیدمیولوژیکی نمی‌بینم که اعتقاد داشته باشم کودکان آلوده نمی‌شوند تا زمانی که انتقال ویروس در بزرگسالان وجود داشته باشد، بازگشایی مدارس احتمالاً انتقال را تسهیل می‌کند، زیرا ویروس‌های تنفسی در مدارس و مراکز مراقبت‌های روزانه به گردش در می‌آیند.» او می‌گوید پیش از بازگشایی مدارس باید سیستم‌های نظارتی قدرتمندی در نظام آموزشی کشورها راهاندازی شود. دانشمندان می‌گویند اگر کودکان حامل ویروس باشند، احتمالاً در چند هفته آینده میزان ابتلا در کشورهایی که مدارس خود را بازگشایی کرده‌اند، به طور چشمگیری افزایش خواهد یافت.

نتیجه‌گیری‌های متناقض

دلیل اینکه چرا گفته‌های دانشمندان تا این اندازه در مورد ابتلای کودکان به کرونا متناقض است را باید در نتایج

آقای «حرب‌چی» حرف نمی‌زند!

رقیه توسلی: توی خواب، خانه‌مان عوض شده بود. یک نیم پیلوت درندشت که زنده‌های چوبی‌اش برق می‌زد. شکل همین خانه‌ها که توی تبلیغات تلویزیونی نشان می‌دهند. از کرونا خبری نبود. «آبان» بغل دای‌اش داشت شعر می‌خواند و «گلی» و «فرید» تاس می‌انداختند برای مار- پله‌شان. صدای زنگ‌دار «مهربان» و نه از داخل لپ‌تاپ و وسط فرنگستان که از توی حیاط می‌آمد و صدای «سارا» که می‌گفت: حالا حالاها اجازه نمی‌دهم به برگشتن فکر کنی. که «آقای همسر» بی‌دستکش و ماسک وارد شد و چند پلاستیک خرید گرفت سمت دورهمی باورم نمی‌شد. بودن یک یک دلبن‌دان، چفت هم. دیدن خانواده‌ای که سال‌هاست تجزیه و تفکیک شده. اینکه اخبار روشن نبود و آقای حرب‌چی توی خانه‌مان حرف نمی‌زد و آمار رو نمی‌کرد. به همه نگاه کردم، کسی اُخمالو نبود و دست‌هایش را ۴۱ دفعه نمی‌شست. کسی دریند عطسه و سرفه نبود. قرنطینه بی دیگر به ناقل، بیمار یا در معرض، تقسیم نمی‌شدیم. کسی ویروس وپروس نمی‌کرد. به خریدهای ضعیفونی نشده که دیگر ترسناک نبودند خیره شدم و بعد رفتم پی یافتن آشپزخانه. که «آفرینش» با سینی جای از گوشه‌ای بیرون آمد و فهماندم مطبخ کدام طرف است. راه افتادم سمت راست سالن. آنجا که نمی‌دانستم قرار است کوله بار رنج را خدا دقایقی از روی شانه‌هایم بردارد و رؤیابارانم کند. بو کشیدم. می‌دانم باوروش آسان نیست، اما خوابم عطر داشت؛ عطر پونه و آویشن و گشنیز و عطر خنده‌های «عزیز» که سبزی شکم پر می‌ریخت توی دل ماهی‌ها و با خاله گپ می‌زد، با «مادۀ» با «علی»، با «آقاجان»، با «خانجان»..

کاش دنیا همان‌جا تافت می‌خورد. شده توی خواب خیلی خوشبخت بشود؟ من طعمش را چشیده‌ام؛ تمام قد، محض و حال خوب کن است. از خواب بیدار می‌شوم. هیچ کسی نیست. ظهر است. کنار بالشتم کاسه‌ای شکوفه لیموست، همان که قرار بود برای خودم دستبندی معطر از دانه‌های درست کنم. هر چه بو می‌کنم، سرمست نمی‌شوم. ۱۰ بار امتحان می‌کنم. می‌دانم مشکل از تجلست. دل هوایی شده‌ام انگار باز رؤیا می‌خواهد. آدم‌هایی را که دوری‌شان داغ می‌زند و نشکیر است. غُرولند: چه بد! فکرش را هم نمی‌کردم بهار گاهی این‌قدر دست و بالش خالی باشد. بیدار نوشت: دور پاره‌های تنتان بگردید اگر در قید حیات‌اند. آدم همیشه شانس ندارد خواب‌های قشنگ دسته جمعی ببیند.

آن روزها

با پول یک پراید چند کار خانه می‌شد ساخت؟

فؤاد آگاه: همان قدر که برای خیلی‌ها سخت است باور کنند قیمت پراید ۲۰ سال پیش حدود ۵ میلیون تومان بود، سخت است باور کنند که کل کارخانه ایران خودرو (ایران ناسیونال) با سرمایه‌ای کمتر از قیمت امروز یک پراید راه‌اندازی شده است! بیست و چهارم اردیبهشت ۱۳۴۶ بود که ایران خودرو امروز، با سرمایه‌ای حدود ۴۰۰ میلیون ریال افتتاح شد. این ۴۰۰ میلیون تومان شامل زمین، اعتبار بانکی و تعدادی ماشین‌آلات نو و کهنه می‌شد که برداران خیامی تصمیم داشتند به وسیله آن‌ها روزی ۱۰ خودرو سواری و هفت اتوبوس و کامیون مونتاژ کنند. «خیامی»‌ها آن طور که می‌گویند، نقشه‌های دور و درازی برای کارخانه‌شان داشتند. یکی از نتایج این سرمایه‌گذاری این بود که «بیکان» برای حداقل ۵۰ سال با زندگی مردم ایران پیوند بخورد و البته از سال ۱۳۷۲ رقیبی را پیش چشمش ببیند که در نهایت او را از چرخه تولید کنار می‌زند. «پراید» روزی که شروع به گرفتن بازار خودرو ایران کرد و بیکان خاطر‌انگیز را به حاشیه راند و کارخانه‌اش، رقابت با ایران خودرو را آغاز کرد، لابد فکرش را کرده بود که خودش هم روزی و روزگاری باید عرصه را به دیگران واگذارد. اما به نظر شما فکرش را می‌کرد که روزی قیمتش به بالای ۷۰ یا ۸۰ میلیون برسد و حتی ادعای ۹۰ یا ۱۰۰ میلیون را هم داشته باشد؟ چه کسی فکر می‌کرد که قیمت ارزان‌ترین خودرو سایپا، دو برابر و بلکه بیشتر از سرمایه راه‌اندازی ایران خودرو شود؟ چه کسی فکر می‌کرد رقابت خودروسازهای ایرانی، عوض اینکه به کیفیت بیشتر، قیمت کمتر و ارتقای صنعت خودروسازی بینجامد، بازار و اوضاع این صنعت را به وضع امروز برساند؟ امروز ۵۳ سال از خودروساز شدن ما می‌گذرد و شایسته است که به همین مناسبت، خودروسازان، دولت و دست‌های پنهان و آشکاری که در گیر خودروسازی هستند، نگاهی دوباره به پشت سر و پیش رو بیندازند و شفاف بگویند کجای راه را اشتباه رفته‌ایم که صنعت مهم کشورمان با وجود همه ظرفیت‌هایی که برای ترقی و پیشرفت داشته و دارد و سرمایه‌ای که صرف آن شده و می‌شود، هنوز دستش به خودکفایی کامل و کیفیت مناسب نرسیده است؟ از روزی که «هونتا» و شاید سود حاصل از آن زیر زبان خودروسازان ما مژه کرد انگار متولیان دیگر حاضر به چشمپوشی از آن نیستند و کمتر حاضر شده‌اند پیه دشواری‌های رسیدن به خودکفایی را به تن بمانند.

